

**בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים
אזרחיים**

רמ"ש 17-07-34710-07 ע.א. נ' נ.ה.

1

לפני כבוד השופט שאול שוחט

מבקשים א.ע.
ע"י ב"כ עו"ד קובי לוי ו/או לירן רוזן

נגד

משיבים ה.נ.
ע"י ב"כ עו"ד רעות אוחנה שקד

2

החלטה

3

4 בקשת רשות ערעור על פסק-דין של בית המשפט לענייני משפחה במחוז תל-אביב (כב' השופט י. שקד,
5 בע"ר 17-04-13846), מיום 15.6.2017, במסגרתה נדחה ערעור המבקש על החלטת רשמת ההוצאה
6 לפועל (כב' הרשמת כלנית שפירה ברגמן) שניתנה במסגרת תיק הוצל"פ שנספרו 15-08-502218
7 בבקשת המבקש בטענת "פרעתי".

8

9

10 **העובדות הצריכות לעניין**

11

12 הצדדים הם בני זוג לשעבר, יהודים, אשר מיחסייהם נולדו להם שלושה, כולם בגירים כיום.

13

14 ביום 14.7.2004, ונוכח תביעה אשר הגישה המשיבה לחיוב המבקש במזונות הילדים (תמ"ש
15 04/012770), ניתן על ידי בית המשפט קמא (כב' השופט נ' נחמני), פסק דין המורה על חיובו של
16 המבקש במזונותיהם (להלן: פסק הדין).

17

18 ביום 4.8.2015, כ 11 שנים לאחר מתן פסק הדין, הגישה המשיבה את פסק הדין לביצוע בלשכת
19 ההוצאה לפועל בכפר סבא בגין טענה לאי תשלום חוב מזונות, בו חויב המבקש במסגרת פסק הדין
20 במזונות.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 17-07-34710-ע.א. נ' נ.ה.

1
2 ביום 24.9.15 הגיש המבקש בקשה במסגרת תיק ההוצל"פ, בטענת "פרעתי".
3
4 ביום 10.4.16 התקיים דיון במעמד הצדדים אליו הופיע המבקש בעצמו והמשיבה בליווי בא כוח
5 מטעמה. במסגרת הדיון, ולאור עתירת המבקש, דחתה רשות ההוצל"פ את מועד הדיון עד למועד שבו
6 יסדיר המערער את ייצוגו המשפטי ובכפוף לחיוב בהוצאות המשיבה בסך של 1,000 ₪.
7
8 ביום 10.5.16, בחלוף 8 חודשים ממועד הגשת הבקשה המקורית, ולאחר שהמבקש הסדיר את ייצוגו
9 המשפטי, הוגשה בקשת המבקש לתיקון טענת פרעתי.
10
11 ביום 26.5.16 נעתרה רשות ההוצל"פ להגשת בקשה מתוקנת, בכפוף להפקדת הוצאות המשיבה בסך
12 של 1,500 ₪.
13
14 ביום 28.7.16, הגיש המבקש את כתב טענותיו המתוקן בעניין טענת פרעתי, ובהחלטת רשות
15 ההוצל"פ מיום 19.12.16, נקבע מועד לדיון בבקשה ליום 20.3.17.
16
17 זה המקום לציין כי בבקשה זו, ולראשונה, טען המבקש כי לנוכח הוראת סעיף 11(ב) לחוק לתיקון
18 דיני משפחה (מזונות), תשי"ט 1959 (להלן: **חוק המזונות**) אין להתיר למשיבה לפעול לגביית חוב מעבר
19 לשנתיים ממועד שפעלו לגבייתו.
20
21
22 ביום 20.3.17 התקיים דיון במעמד הצדדים ובאי כוחם לפני רשות ההוצאה לפועל. בדיון ביקש
23 המבקש כי כב' הרשות תדון בטענתו המקדמית ולפיה לאור הוראת סעיף 11(ב) לחוק המזונות
24 ותחולתו בענייננו, ומשהמשיבה לא פנתה לבית המשפט קמא בבקשה לאפשר גביית המזונות לתקופת
25 העבר – יש לסגור את תיק ההוצל"פ.
26
27 במעמד הצדדים בדיון ניתנה החלטת רשות ההוצל"פ הדוחה את טענת המבקש. בהחלטתה ציינה כב'
28 הרשות כי יש לדחות טענה זו של המבקש הן מהטעם שלא הועלתה בהזדמנות הראשונה והן לגופה,
29 משהוראת סעיף 11(ב) לחוק אינה חלה על בני זוג יהודים, עליהם חל הדין האישי, וזאת לאור הלכות

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 17-07-34710-ע.א. נ' נ.ה.

- 1 בית המשפט העליון בסוגיה (בע"א 610/88 קופלוביץ נ' קופלוביץ, פ"ד מג (1) 834; ע"א 779/76 שוחט
2 נ' שוחט, פ"ד לב (1) 580 ואחרים אותם אזכרה כב' הרשמת בהחלטתה).
3
4 על החלטה זו, בין השאר, הלין המבקש במסגרת ערעור אותו הגיש לפני ביהמ"ש קמא. הצדדים הגיעו
5 להסכמה לפני ביהמ"ש קמא כי פסק הדין יינתן על יסוד טיעוני הצדדים בכתב לפניו. לאחר שהוגשו
6 לפני ביהמ"ש קמא מלוא טענות הצדדים לפי ההסדר הדיוני, נתן ביהמ"ש קמא ביום 15.6.2017 את
7 פסק-דינו.
8
9 במסגרת פסה"ד ציין ביהמ"ש קמא כי הגם שישנם המצדדים בגישה לפיה הוראת סעיף 11(ב) לחוק
10 המזונות תחול גם על ענייני מזונות הנפסקים בהתאם לדין האישי, וכי זו היא גם עמדתו אותה הביע
11 בהליך אחר (ע"א 10274-02-14 פלונית נ' פלוני, לא פורסם, ניתן ביום 5.6.14) - במקרה דנן יש לדחות
12 את טענת המבקש. ביהמ"ש קמא נימק זאת בכך שטענתו של המבקש בעניין זה לא הועלתה בהזדמנות
13 הראשונה ולא בסמוך מאוד לכך וכי אין בטענתו (המוכחשת ע"י המשיבה) כי לעת הגשת הבקשה
14 המקורית בטענת הפרעת לא היה מיוצג כדי לשנות :
15
16 "
17 28. בענייננו אין כל מחלוקת בין הצדדים כי בכתב טענותיו הראשון שהגיש המערער לתיק
18 ההוצל"פ לא נטען כי היה על המשיבה לפנות בבקשה לקבלת אישור לפתיחת התיק מבית
19 המשפט לענייני משפחה נוכח המועד שבו נפתח התיק אל מול מועד החיוב של פסק הדין
20 במזונות. למעשה, הצדדים מסכימים כי טענת המערער בעניין זה הועלתה לראשונה רק
21 במסגרת בקשתו המתוקנת מיום 28.7.16, אשר הוגשה למעשה בחלוף כשנה ממועד פתיחת
22 תיק ההוצל"פ על ידי המשיבה ובחלוף בעשרה חודשים מהמועד שבו הגיש המערער את
23 בקשתו המקורית בטענת פרעתי המהווה 'כתב הגנה' במסגרת תיק ההוצל"פ.
24
25 29. אוסיף כי מצאתי שלא לקבל את טענתו של המערער משל לא היה מיוצג ולפיכך לא ידע כי
26 עליו להעלות הטענה בשלב מוקדם יותר.
27
28 30. לטענת המשיבה, המערער כן היה מיוצג לכל אורכו של ההליך, ואולם לא ראיתי כי יש
29 לממצא זה חשיבות רבה לעניין שעל הפרק. בעניין היותו של צד בלתי מיוצג, נפסק אך
30 לאחרונה ברע"א 2122/17 ורדה אחימן נ' המועצה המקומית פרדס חנה כרכור (פורסם בנבו,
31 5.6.17) כדלהלן:
32
33 "המבקשים החליטו לייצג בהליך זה את עצמם. זו זכותם המלאה, גם אם הדבר ידרוש מן
34 הצד שכנגד או מבית המשפט להקדיש מאמץ מסוים על מנת לבצע את 'תרגום' טענותיהם
35 וכתבי טענותיהם לשפה המשפטית... לבחירה שלא להיות מיוצג יש מחירים. אחדים מהם
36 באים לידי ביטוי בפסק דין זה: כללי הפרוצדורה, שנימוקם עמם, לא יתירו למבקשים לשגות
37 ולתקן ללא הרף. טענה שאינה מועלית היום, נוצר לגביה השתק מחר... גם להקדשת
38 המשאבים מצד מערכת המשפט יש גבול... אלו 'כללי הטקס', והבוחר להשתתף בהם עליו
39 להכיר ביתרונות ובחסרונות של בחירתו..." (שם, פסקה 21 לפסק הדין; הדגשות לא במקור).

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 17-07-34710-ע.א. נ' נ.ה.

1
2 31. אשר על כן, לא מצאתי להידרש לטענותיו של המערער ביחס לתחולתו של סעיף 11(ב) לחוק,
3 ולדחות את ערעורו בעניין זה בהתאם לסמכותי לפי תקנה 454 לתקנות סדר הדין האזרחי,
4 התשמ"ד-1984 "
5
6
7 על החלטה זו שניתנה במסגרת פסה"ד (פסה"ד דחה אף ערעורים על החלטות אחרות וקיבל ערעורו
8 בסוגיה אחרת) מלין המבקש במסגרת בקשת רשות הערעור שלפניי.
9
10 לטענת המבקש, שגה ביהמ"ש קמא בקביעתו כי הטענה בדבר תחולת סעיף 11(ב) לחוק המזוונות לא
11 הועלתה על-ידו בהזדמנות הראשונה. המבקש טוען כי במסגרת תצהירו לתמיכה בבקשת הפרעתי
12 הראשונה והמקורית הייתה "שזורה" טענה זו וכי במסגרת בקשת הפרעתי המתוקנת, טענה זו אך
13 "תורגמה" כטענה משפטית. המבקש טוען כי רשאי הוא להעלות טענת פרעתי בכל שלב בתיק ההוצל"פ
14 ומשבמקרה דן חויב בסך 1,500 ₪ בטרם הגיש את טענת הפרעתי המתוקנת קיבל בכך היתר לטעון
15 את הטענה, שאחרת "בגין מה חוייב המבקש בהוצאות הגשת טענת פרעתי מתוקנת אם לא לשטוח
16 את טענותיו העובדתיות והמשפטיות ע"י ב"כ? (ס' 24 לבר"ע). עוד טוען המבקש כי הגשת בקשת
17 הפרעתי המתוקנת נעשתה בשלב מקדמי וכי טענתו לעניין תחולת סעיף 11(ב) הועלתה "בסמכות
18 וברשות של רשות ההוצל"פ עצמה עת אפשרה למערער להגיש טענת פרעתי מתוקנת" (ס' 27
19 לבר"ע). המבקש עותר לקבל את בקשת רשות הערעור ולהורות על ביטול החלטת בית המשפט קמא
20 הנוגעת לדחיית ערעורו של המבקש על עניין תחולתו של סעיף 11(ב) לחוק המזוונות וכפועל יוצא מכך
21 להורות על איפוס חוב מזוונות העבר בתיק ההוצל"פ ועל ביטול מידי של כל ההליכים שנקטו נגדו
22 באותו תיק.

דיון והכרעה

23
24
25
26 לפנינו בקשת רשות ערעור ב"גלגול שלישי" על פסק דין של בית המשפט לענייני משפחה, בו נדונו
27 טענות המבקש בערעור על החלטת רשות ההוצל"פ. במצב דברים זה, תחול אמת-מידה מחמירה יותר
28 למתן רשות ערעור. אמת מידה זו דורשת, ככלל, שהעניין יעורר שאלה משפטיות בעלת חשיבות החורגת
29 מעניינם של הצדדים הישירים למחלוקת, שנפל בהחלטת הערכאות דלמטה פגם דיוני היורד לטורח

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 17-07-34710-ע.א. נ' נ.ה.

1 העניין, או שייגרם למבקש עיוות דין אם לא תינתן רשות ערעור (ראו דברי בית המשפט המחוזי ברע"א
2 (מחוזי חי') 18089-07/11 **הבונים א.ח. אחים חמוד בע"מ נ' מועצה מקומית כפר מנדא** (פורסם בנבו,
3 4.9.2011) וברע"א (מחוזי ת"א) 46733-07/11 **שטרית נ' בנק דיסקונט פסי** (פורסם בנבו, 26.2.2012)
4 אשר החיל את הלכת ר"ע 103/82 **חניון חיפה בע"מ נ' מצת אור (הדר חיפה) בע"מ**, פ"ד לו(3) 123
5 (1982) על בקשת רשות לערער מעין אלה).

6
7
8 בעניינינו, לא מצאתי כי נפל פגם דיוני היורד לשורש העניין או כי קיימת חשיבות החורגת מן העניין
9 שיש לצדדים הישירים בהכרעה במחלוקות אותן מעלה המבקש בטענותיו אשר נדונו ונדחו על-ידי בית
10 המשפט קמא. כמו כן לא מצאתי כי במקרה דנן שיקולי הגינות מצדיקים מתן רשות ערעור.
11

12 כאמור, הן כב' רשמת ההוצאה לפועל בהחלטתה והן ביהמ"ש קמא במסגרת בפסק-דינו בערעור אותו
13 הגיש המבקש על החלטתה, מצאו לנכון לדחות את טענת המבקש שעתר לסגירת תיק ההוצל"פ שנפתח
14 נגדו נוכח תחולתו הנטענת של הוראת סעיף 11(ב) לחוק המזונות – לאור המועד בו הועלתה הטענה
15 לראשונה. הן רשמת ההוצל"פ והן ביהמ"ש קמא סברו כי הטענה לא באה לידי ביטוי במסגרת בקשתו
16 המקורית של המבקש בטענת פרעתי מיום 24.9.15 אלא רק בבקשה המתוקנת שהוגשה כמעט שנה
17 לאחר מכן (ביום 28.7.16). מדובר בקביעות עובדתיות שעולות באופן ברור מעיון בבקשת הפרעתי
18 המקורית ובתצהיר התומך לה (שצורף כנספח 2 לבר"ע). טענת המבקש כי הטענה הייתה "שזורה"
19 בתצהירו בתמיכה לבקשתו המקורית וכי במסגרת בקשת הפרעתי המתוקנת, טענה זו אך "תורגמה"
20 כטענה משפטית - נעדרת תמיכה בחומר הראיות. בסעיף 2 לתצהירו לבקשת הפרעתי המקורית ציין
21 המבקש כי "אני מבקש להבהיר ולהדגיש כי הזוכה, החל משנת 2006, לא פנתה אליי ולא פעם אחת
22 וטענה כי אני חייב לה סכום כלשהו ולראיה היא לא הציגה מסרון, מכתב ו/או הודעת דוא"ל לפיה
23 היא טענה שאני חייב לה סכום כלשהו". בין טענה זו לבין הטענה לתחולת הוראת סעיף 11(ב) לחוק
24 המזונות לפיה על רשמת ההוצל"פ לסגור את התיק משום שהמשיבה לא פנתה לבית המשפט קמא
25 בבקשה לקבלת היתר לגביית מזונות העבר – אין דבר או חצי דבר. לא מדובר בטענה עובדתית שאך
26 "תורגמה" כטענה משפטית במסגרת בקשת הפרעתי המתוקנת. למעשה, הציטוט לעיל מתוך סעיף 2
27 לתצהיר המבקש (לבקשה המקורית) אינו מסיים את הפסקה, והמשכו הוא "מכל מקום, היה ורשמת
28 ההוצל"פ תסבור כי עלי לשלם סכום כלשהו, אין לחייב אותי בריבית והצמדה משלא נעשתה אלי
29 פנייה". מן המקובץ עולה כי הטענה האמורה בסעיף 2 לתצהיר המבקש לא רק שלא דורשת "תרגום"
30 משפטי אלא "תורגמה" ע"י המבקש בעצמו כטענה שמכוונת שלא לחייבו בריבית והצמדה ולא כטענה

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 17-07-34710-07 ע.א. נ' נ.ה.

- 1 לתחולת הוראת סעיף 11(ב) לעניינו וההשלכות שיש לכך, טענה שזכרה בה רק במסגרת בקשת הפרעתי
2 המתוקנת.
- 3
- 4 ביום 26.5.16 התיירה רשמות ההוצל"פ למבקש להגיש בקשת פרעתי מתוקנת בכפוף לתשלום הוצאות
5 המשיבה בעבור תגובה מתוקנת בסך של 1,500 ש"ח. מהחלטה זו לא ניתן ללמוד כי רשאי היה המבקש
6 להרחיב את חזית המריבה ולטעון טענות משפטיות חדשות שלא נטענו במסגרת בקשתו המקורית.
7 במסגרת בקשתו לתיקון בקשת הפרעתי טען המבקש כי בקשתו נובעת מהצורך "לבצע שינויים וכמו
8 גם לצרף אסמכתאות לטענות אשר מועלות בבקשת הפרעתי מטעם המבקש, וזאת בין היתר בהתאם
9 להוראות רשמת ההוצאה לפועל בהחלטתה מדיון ביום 10.4.16 ובזאת הלשון "לחייב טענות רבות
10 אך לא צורפו אסמכתאות לטענותיו בהתאם לסדרי הדיון" (ס' 2 לבקשה). המבקש לא עתר לפני רשמת
11 ההוצל"פ לתיקון הבקשה גם לצורך הכללת טענות משפטיות חדשות ומקדמיות שחותרות תחת
12 סמכות ראש ההוצל"פ להידרש להליך שלפניו. המשיבה, בהזדמנות הראשונה שלאחר הגשת הבקשה
13 המתוקנת, טענה כי יש לדחות את הבקשה המתוקנת על הסף משום שהיא מהווה הרחבה של החזית
14 המשפטית לעומת הבקשה המקורית (תגובת המשיבה לבקשת הפרעתי המתוקנת לא צורפה לבר"ע
15 אך איתרתי אותה בין נספחי ההליך שהתנהל לפני ביהמ"ש קמא). כעולה מפרוטוקול הדיון שהתקיים
16 לפני רשמת ההוצל"פ בטרם ניתנה ההחלטה נושא הבר"ע (שגם הוא לא צורף לבר"ע) – ב"כ המשיבה
17 אחזה בטענה זו של הרחבת חזית וחזרה עליה בטיעוניה באותו דיון (ראו עמ' 1 לפרוט' בשורה
18 הרביעית לדברי ב"כ המבקש ובעמ' 2 בדברי ב"כ המשיבה). בהחלטת רשמת ההוצל"פ שדחתה את
19 טענת המבקש בעניין תחולת הוראת סעיף 11(ב) לחוק המזונות משום שלא נטענה בהזדמנות הראשונה
20 ע"י המבקש, החלטה שאושרה ע"י ביהמ"ש קמא בפס"ד שנימק בהרחבה מדוע היה על המבקש היה
21 לטעון את הטענה בהזדמנות הראשונה – אין כל חידוש. מדובר בהחלטות שעולות בקנה אחד עם
22 המגמה שלא להיזקק לטענות מקדמיות שיש בהן כדי להקים מחסום מהמשך התדיינות באותו עניין,
23 אם אלו לא נטענו בהזדמנות הראשונה או למצער בסמוך מאוד לכך. בשים לב שהמשיבה התנגדה
24 לאותה הרחבת חזית, גם שיקולי ההגינות אינם נוטים לטובת המבקש ואיני רואה סיבה להעדיף את
25 האינטרס שלו על פני אינטרס המשיבה.
- 26
- 27 אציין שגם במקרה אחר בעבר שנדון על-ידי (רמ"ש 13-01-34024-01 ר.ל. נ' ע.ל., פורסם בנבו, מיום
28 17.4.2013), מקרה שאוזכר ע"י ביהמ"ש קמא בהחלטתו כמו גם ע"י המבקש בטענותיו בבר"ע -
29 מצאתי לנכון שלא לתת רשות ערעור ולא להתערב בהחלטת בית משפט לענייני משפחה בערעור על

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 17-07-34710-ע.א. נ' נ.ה.

1 טענת פרעתי שבחר שלא לדון בטענה בדבר תחולת הוראת סעיף 11(ב) לחוק על יהודים(בין השאר גם
2 מהטעם שלא נטענה שם בהזדמנות הראשונה), חרף דעה אותה הבעתי בעבר בסוגיה זו בכהונתי בבית
3 המשפט לענייני משפחה:

4

5 "לטענה הנוספת שבפי המבקש - הן ראשת ההוצאה לפועל בהחלטתה הן בית המשפט קמא בערעור
6 לא נדרשו לתחולתה של הוראת סעיף 11(ב) לחוק לתיקון דיני משפחה (מזונות) תשי"ט-1959,
7 הקובעת: "מזונות שלא התחילו לפעול לגבייתם תוך שנתיים לאחר התקופה שבעדה הם נפסקו, אין
8 לגבותם אלא ברשות בית המשפט". טענה זו אינה מדויקת. בית המשפט קמא איזכר טענה זו
9 בהחלטתו ובחר שלא לדון בה לגופה מהטעם שלא נטענה בבקשת ה"פרעתי" שהגיש המבקש
10 בלשכת ההוצאה לפועל (סעיף 11ב' לפסק הדין). הן מהבקשה שלפניי הן מעיון בבקשת ה"פרעתי"
11 שצורפה לה (נספח 4) עולה, כי אכן הטענה לא נטענה במסגרת בקשת ה"פרעתי", אלא שהמבקש
12 מפנה לסיכומיו בפני כב' ראשת ההוצאה לפועל, שם הטענה נטענה, הגם שתוך הפנייה לסעיף חוק
13 שגוי (סעיף 11 לחוק המזונות (הבטחת תשלום), תשל"ב-1972, ר' ס' 13 לסיכומי המבקש שצורפו
14 כנספח 6 לבקשה). את עמדתי, לפיה משחוקק חוק יסוד כבוד האדם וחירותו יש להבחין בין
15 ההוראות המהותיות להוראות הפרוצדוראליות שבחוק לתיקון דיני משפחה (מזונות), ויש להחיל את
16 האחרונות, הכוללות בין השאר את סעיף 11 האמור, גם על מי שמזונותיו נפסקים על-פי הדין
17 האישי, הבעתי בשבתי בבית המשפט לענייני משפחה כערכאה דיונית בתמ"ש (ת"א) 79052/98
18 פלונית ואח' נ' פלוני (פורסם בנבו, מיום 8.1.2001). באותו פסק הדין סקרתי בהרחבה את פסיקת
19 בית המשפט העליון שנדרשה לסוגיה, והבהרתי ממצאיי לפיהם אין הלכה יציבה של בית-המשפט
20 העליון בנדון. דא עקא, הגם שחלף למעלה מעשור מאז ניתן פסק הדין – המצב המשפטי לא השתנה
21 והעניין כלל לא הובא לפתחו של בית המשפט העליון במהלך שני העשורים שחלפו מאז חוקק חוק
22 יסוד כבוד האדם וחירותו. כפועל יוצא מכך – עדיין אין הלכה מחייבת בסוגיה זו, שהיא בעיקרה
23 פרשנית. בנסיבות מקרה זה, לאור העובדה כי הטענה לא נטענה על ידי המבקש במסגרת בקשת
24 ה"פרעתי" מטעמו (אלא רק בשלבים מאוחרים יותר – דבר שהביא לכך שהן כב' הרשמת בהחלטתה
25 והן בית המשפט קמא בפסק דינו בערעור לא נדרשו לטענה לגופה) לא מצאתי מקום ליתן רשות
26 ערעור לצורך בחינה חוזרת של העמדה אותה הבעתי בפסק הדין בתמ"ש 79052/98, בחינה שהייתה
27 יכולה לכל היותר ליצור הלכה מנחה, אך לא בבחינת תקדים מחייב (ראו סעיף 20 לחוק יסוד:
28 השפיטה). יש להותיר עניין זה לעת מצוא. "

29

30 נימוקים אלו יפים גם לענייננו, בשינויים המחויבים.

**בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים
אזרחיים**

רמ"ש 17-07-34710-ע.א. נ' נ.ה.

1
2 בטרם סיום אציין שבאיוון הכולל אין החלטת ביהמ"ש קמא גורמת לעיוות דין למבקש גם מהטעם
3 שביהמ"ש קמא הבהיר בפס"ד כי טענות המבקש שפרע חיובים שבפסה"ד למזונות וטענתו לנזק
4 ראייתי שנגרם לו בעקבות השיהוי - הן טענות שנטענו במסגרת הבקשה המקורית ומן הדין שישמעו
5 ויתבררו לפני רשות ההוצאה לפועל. עוד יוזכר, כפי שציין ביהמ"ש קמא בהחלטתו, כי נטל הראייה
6 בבקשה בטענת "פרעתי" מוטל על המבקש-החייב, אך במקרה של שיהוי לא מן הנמנע כי יחול היפוך
7 נטל הראייה כך שיהיה על הזוכה דווקא הנטל לסתור טענותיו של החייב ולהראות כי לא ויתר על
8 חובו.

9
10

11 **סוף דבר**
12 לאור כל האמור לעיל, בקשת רשות הערעור נדחית.
13 משלא התבקשה תשובה – אין צו להוצאות.
14 העירבון, על פירותיו, יושב למבקש באמצעות בא כוחו.
15 מתיר פרסום ההחלטה במתכונת בה נחתמה – בהיעדר שמות הצדדים ופרטים מזהים אחרים.

16
17
18
19
20

21
22

שאל שוחט, שופט